



♦ לא רבה בר בר חנה שהיה נכדו של חנה והיה תלמיד של ר' יוחנן. (תוס' סנהדרין ה. ד"ה רבה)

- ✓ יצא רבי חייא ושנה לשני בני אחיו בשוק, לרב ולרבה בר בר חנה (מועד קטן טז:).
- ✓ כי הוה נחית רבה בר חנה לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי בן אחי יורד לבבל וכו' כי הוה נחית רב לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי בן אחותי יורד לבבל וכו' (סנהדרין ה.).
- ✓ רב בר אחוה דר' חייא ובר אחתיה (פסחים ד.).

ח אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו [העצני] על שמנה מאות חלל בפעם אחד [אחת]:

אלי דבר צור ישראל מושל באדם אני ומי מושל בי לדיק שאני גוזר גזירה והוא מצטלה אזל לפי ישוב המקראות הראשון הוא פשוטו של מקרא: ח אשר לדוד יושב בשבת. יושב בשבת סנהדרין והוא תחכמוני והוא ראש השלשי אז צנוי בחכמה ובגבורה בשלשה דברים הללו הוא ראש כמו שנאמר ונבון דבר ואיש תואר וגבור חיל: עדינו העצני. כשעוסק בתורה כורך ומקשר עצמו כחולעת כמו מעדנות כימה וכשיוצא למלחמה היה קשה כעץ והורג שמונה מאות חלל במלחמה אחת (מו"ק טז:):

שמואל-ב כג, א ואלה דברי דוד האחרונים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על, משיח אלקי יעקב ונעים זמרות ישראל: ג אמר אלקי ישראל, לי דבר צור ישראל, מושל באדם צדיק מושל יראת אלקים

א ואלה דברי דוד. נבואת דוד אחרונים ומי הם הראשונים דברי השירה האמורים למעלה אזל בכל שירות ומשכחות שאמר אין נקראים דברים:

הוקם על. הוקם למעלה: ונעים זמירות ישראל. אין ישראל משוכרים במקדש אלא שירותיו ומזירותיו:

ג לי דבר צור ישראל. אלי דבר וצור ישראל שאהיה מושל באדם בישראל שנקראו אדם שנאמר אדם אתם ואהיה לדיק מושל וירא אלהים ורבותינו (מו"ק טז:): פירשוהו בלשון אחר אמר דוד אלהי ישראל לי דבר

אחר "בדבר אוריה החתי"	לפני "בדבר אוריה החתי"
היה זורק חץ ומפיל ח' מאות חלל	היה זורק חץ ומפיל אלף חלל
תשימני = בגי' 800	תשמרני = בגי' 1000
לראש גוים (תהילים יח, מד)	לראש גוים (שמואל-ב כב, מד)

הגר"א

